

Izhaja:

10. in 25. dan vsakega mesca.

Dopisi naj se izvolijo frankirati.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR.

Velja:

za celo leto 1 gold.,
po pošti prejeman
1 gld. 24 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom:

Vsakemu svoje! Izdajatelju „Mira“.

Leto VII.

V Celoven 25. aprila 1888.

Št. 8.

Verska šola in naš „bauernbund“.

Mnogi od tistih, ki so prej „bauernbundu“ še nekaj verjeli, so se zelo začudili, ko je tudi odbor „bauernbunda“ podpisal prošnjo zoper versko in šestletno šolo. Ali bo mar kmetom na škodo, če bo več vere med ljudmi? Ali ne bojo potem ložej dobili zvestih, pokornih in potrpežljivih poslov? Ali ne bo potem menj sleparstva, goljufije in krivih priseg? Gotovo, več vere med svetom kmetom ne bo na škodo, ampak na korist! Sedaj imamo osemletno šolo; princ Liechtenstein pa predlaga, naj bi bila vsakdanja šola le šestletna, in potem naj bi otroci hodili še nekaj let v nedeljsko šolo. Ali bi to ne bilo dobro za kmete, da bi mogli večje otroke v 13. in 14. letu urabiti pri domačih opravilih? Če bo šola dobro uravnana, bojo se otroci v šestih letih in potem v nedeljski šoli ravno toliko naučili, kakor sedaj. Šolska plačila se bojo znižala, kmet bo dobil pastirja, in naučili se bojo ravno toliko kakor zdaj. Zato se pa tudi kmetje po vseh deželah, Nemci in Slovenci, z veseljem podpisujejo za versko in šestletno šolo. Kako pa, da naš koroški „bauernbund“ noče spoznati tega, kar je kmetu v korist? Nam se to nič čudno ne zdi, ker vemo, da vodijo „bauernbund“ (kmečko zvezo) sami taki možje, ki so se prej najhujše poganjali za judovski liberalizem, za nemški šulferajn in take reči. Zdaj mora vsak spoznati, da so še zmirom tisti, ki so prej bili, in da tudi zdaj pod novim banderom „bauernbunda“ delajo le za staro bandero nemških liberalcev.

Nekteri kmeti, posebno nemški, začeli so že spoznavati, da od „bauernbunda“, nimajo nič pričakovati. Kajti liberalci so vsekali kmečkemustanu najhujše rane, in kdor misli, da bo kmetom kaj pomagal pod liberalnim banderom, ta je na krivem potu. Zato sta se v koroškem „Volksblattu“ oglasila dva imenitna kmeta proti „bauernbundu“ in proti g. Otitschu, ki se je v „Bauernzeitung“ zoperstavil verski šoli ter kmete vabil, naj bi pristopili „bauernbundu“. Ta kmeta sta Rudolf Pongratz, deželni poslanec, posestnik in župan v Eitwegu pri Št. Andražu v labudski dolini, in France Knaffl, veliki posestnik v Podgori na Grobniškem polju. Oba pravita, da kmetje niso tako neumni, da ne bi vedeli, kaj podpišejo, in da se zato podpisujejo za versko in šestletno šolo, ker vejo, da bo kmetom na korist, ne pa na škodo, kakor pravi „bauernbund“ in gosp. Otitsch v Šmarji z vsemi drugimi

liberalci. Pongratz pristavlja, da proti duhovščini ščujejo (hujskajo) le taki ljudje, ki sami nočejo po veri živeti, zato jim je vera in duhovščina napoti. Posebno ojstro pa je pismo Knafflno. On pravi med drugim: „Poznam svoje sosede in druge koroške kmete, in vem, da tisti, ki niso nikomur v strahu ali kaj dolžni, so skoraj vsi za krščansko, t. j. versko šolo. „Bauernzeitung“ se po krivici imenuje „kmetski“ list, in da se je „bauernbund“ oglašil zoper versko šolo, to kmetom ni po volji. Zmirom več je hudodelstev, mladina je vedno bolj neporedna, posli zmirom menj pokorni; in potem pravite, da ni treba verske šole?! Šola je predraga, in nam jemlje še pastirje. Kar se otroci naučijo v 7. in 8. letu, ni toliko vredno, posebno kjer je tak učitelj, da ne podučuje v krščanskem duhu. Kdor hoče, se v poznejših letih še sam lahko izuči, da le brati in pisati zna, in tega se v šestih letih lahko nauči. Vi pravite, da hoče duhovščina ljudstvo obdržati v nevednosti, pa ravno katoliška cerkev je največ storila za omiko narodov, kar spričuje zgodovina. Kaj nam je pa prinesla liberalna omika? Popačenost na vseh concih, razdrte družine, krive prisege, pravde, podkupljivost in nezvestoba do Avstrije in cesarja. Ob enem pa je liberalna doba izpraznila naše žepe do dna, nam nakopala grozne državne dolgove, in naložila neznosne davke za državo, deželo in občino. Dali so nas oderuhom v pest, silili nas k legaliziranju, in tako je prišlo, da gre kmet za kmetom na boben. Da bi pa kmet tega ne spoznal, upijejo zmirom, da je le duhovnik začetek vsega hudega, in s tem slepijo ljudstvo; torej so le liberalci tisti, ki hočejo kmeta in celo ljudstvo obdržati v nevednosti. Skoraj ves denar je že v rokah Judov in liberalnih bogatašev; liberalni listi pa jim pri tem pomagajo, da nam praznijo žepe. Ko so nam liberalci pobrali že skoro vse premoženje, zdaj še hočejo, naj jim izročimo svoje otroke, da jih izredijo v liberalnem duhu! Kdor se jim ne podá, mu očitajo, da kali mir v deželi, in ga trgajo po svojih umazanih časnikih. Če hočejo res „mir“ imeti; naj pustijo vsakemu svojo misel! Sklenem z geslom „z Bogom za avstrijskega cesarja in avstrijsko domovino!“

To so na kratko besede Knafflno, pa mi smo jih še bolj rahlo povedali, kakor so bile pisane v „Volksblattu“. Radovedni smo, kaj poreče na to „bauernbund“, kateri se je hvalil, da stojijo vsi Koroški kmetje za njim, zdaj so mu pa ravno nemški kmetje, in to najbolj imenitni, začeli tako debele drobiti. To je gotovo, da dolgo ne bo mogel več skrivati svojih pravih namenov. Če ga ne pri-

silijo slovenski kmetje, bojo ga pa prisilili nemški kmetje, da pokaže svoje pravo lice, ali dela namreč za kmete, ali pa le za nemško-liberalno gospódo. Liechtensteinov predlog je bil prvi kamen, nad katerim se je spódtেকnil. Tukaj je bilo treba pokazati, ali je za tako šolo, kakoršno želi kmečki stan, ali za tako, kakor jo želijo nemški liberalci. „Bauernbund“ se je odločil za liberalce, zatajil je kmete in njih srčne želje, zato mislimo, kdor je pameten, bo zdaj že spoznal, pri čem je s tem „bauernbundom.“

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (V spomin dr. Val. Zarniku.) Kakor smo naznanili že v zadnjem listu, so na Velikonočno nedeljo v Ljubljani slovesno pokopali dr. Valentina Zarnika. Tega izvrstnega govornika poznali so tudi koroški Slovenci, ker je govoril na taborih na Bistrici, v Grabštanju in v Žopračah. Govoril je še na osem drugih taborih na Štajerskem in Kranjskem. Njega so kmetje najrajši poslušali, ker je znal vse tako po domače in šaljivo povedati, in ljudstvo navdušiti za to, kar je sam čutil in želel. Rojen je bil v Repnjah na Gorenjskem 14. feb. 1837. Tam je rojen tudi slavni učenjak Kopitar. Zarnik je bil zelo učen mož, kajti dovršil je modroslovne in pravniške šole. Razun latinščine in grščine znal je govoriti šest živih jezikov (slovenski, hrvaški, nemški, laški, francoski in angleški). V vseh teh jezikih pa je prebiral tudi učene in leposlovne bukve, zato si je pridobil veliko vednosti. Spisal je veliko političnih člankov in podlistkov za slovenske liste, pa tudi več novel (povesti) in kratkočasnih spisov, ki so bili vsi jako čvrsti in osoljeni. Za probujo Slovencev ima veliko zaslug. Bil je ves čas značajan rodoljub, ki se ni uklanjal nobenemu vetru. Kot deželni poslanec in mestni odbornik bil je vedno med prvimi govorniki, ki je nasprotnikom znal potipati na pravo žilo. Slovenske urednike je pred sodnijo prav rad in navdušeno zagovarjal. Bodi mu zemljica lahka!

Iz Celovca. (Poštne tiskovine.) V Celovcu se že davno lahko dobijo tudi slovenske poštne tiskovine. Opomnim pa to, ker druga „Mirova“ številka govori o tem, kako naj se napravi pritožba zoper nepokorne poštarje. Jaz sem lani in letos že trikrat dobil dopisnice, poštne nakaznice in zalepke z dvojnimi napisom, nemškim in slovenskim. Tirjaj in malo potrpi, pa se ti bo ustreglo, rečem jaz! Dvakrat res niso imeli pri rokah, kar sem hotel, ali takoj so pisali v Gradec in v dveh dneh dobil sem vse. Pač je treba, rodoljubi, nekoliko srčnosti in morda še nekoliko truda, ali na oba kraja tiskane listnice so vendar le nekaj vredne posebno za slovenskega kmeta, to vam pričajo nekteri Nemci in nemškutarji, ki se grenko in kisló napravljajo, kar sami veste. Kmalu pride na poštag vse v red, če ne odjenjate prej; potem pa ne bo nobene sitnosti več. Možaki korenjaki, najbolj vi gospódje, ki ste na deželi še v časti med ljudmi, poskusite, ali velja vaša beseda na domači pošti ali ne!

Iz Celovca. (Za Borovsko puškarstvo.) Nek tukajšnji list piše, da je deželna vlada naprosila kupčijsko ministerstvo, naj priskrbi Borovskim

puškam več izvoza v tuje dežele. Avstrijsko izvozna društvo je menda to prošnjo uslišalo in naročilo za sedaj 1000 različnih pušk, ktere pošlje v Afriko in Azijo. Borovski puškarji pa so naredili posebno zvezo, da izvažajo puške v tuje dežele. Bog daj, da bi slo dobro izpod rok!

Iz Humškega brega pri Tinjah. (Prošnja za versko šolo.) Bil sem v Tinjah in zvedel, da so prav pridno podpisovali prošnjo za versko šolo. Moških se je podpisalo 68 skoro samih posestnikov, med njimi baron Gagern na Pokinji; 73 mater, njim na čelu baronovka Gagern, pa je podpisalo posebno prošnjo, ktero so sestavile in razposlale najiminitnejše gospe na Dunaju. S tem so Tinjčani očitno pred svetom pokazali svojo vero in voljo, da si želé verske šole, ker le taka more za časno in večno življenje v resnici koristiti. — Toliko bolj pa sem se zavzel, ko slišim, da je stalo v nemškem časniku, da se je Tinjski občinski odbor oglasil zoper Liechtensteinov predlog, kateri samo zato tako mrzi judom in pa njih liberalnim prijateljem, ker tirja versko šolo. Rekel sem že: To so mevže, pa ne možje; ženske vedó, kaj je otročiji prid, možje pa bi ne vedeli! Prenaglil sem se bil in lepo prosim odpuščenja! Zakaj ko naletim koj potem na g. župana in ga poprašam, kaj je resnice na tem, mi pove, da je ravno narobe res. Občinski zastop je z vsemi odborniki, razun štirih, z županom vred se podpisal za versko šolo; protest ali ugovor zoper Liechtensteinov predlog je sicer res na občino poslal „bauernbund“, ali on še čaka in bo zastonj čakal podpisov. To razglasim v „Miru“ zato, ker je za občinske može časno, da se niso dali podšuntati judom na ljubo; in pa zato, da ona laž ne bo napravljala nepotrebnega pohujšanja in ne bo več kdo drug Tinjskih občanov krivo sodil.

Iz Pliberške okolice. (Naša podružnica osnovana.) Na velikonočni pondeljek je pokazala podjunska dolina svoje narodno lice. Iz vse Pliberške okolice so prihajali možaki v prijazni in narodni Šmihel, kjer je bil napovedan osnovalni shod podružnice sv. Cirila in Metoda za Pliberk in okolico. Zbralo se je kakih 200 posestnikov. Oglasilo se je za pristop v društvo že prvi dan nad 100 posestnikov. Dober začetek! Zborovanje se je vršilo v lepem redu. V odbor so bili voljeni: Jože Kraut, predsednik; Anton Ažman, namestnik; Andrej Kuhar, blagajnik; Miha Hanin, namestnik; Fr. Premru, tajnik; drd. Štefan Kraut, njegov namestnik. Vse je bilo veselo in red se ni kalil v najmanjši meri. Kar čenčajo „Fr. St.“ o sporu med novim odborom in nekim gospodom iz Celovca, je čisto prazno, ker za tak spor ni bilo nikacega povoda.

Iz Podjunske doline. (Pliberško nemštvo v nevarnosti!) Pliberčani ne morejo več spati, odkar se jim je pred nosom ustanovila Cirilova podružnica. Že več dni pred Št. Mihelskim zborom so vsi zbegani tekali po mestu, kakor bi se bližal sodnji dan. Ker Krautovi hiši ne morejo kaj škodovati, spravili so se nad koncipijenta dr. Homana, vrlega rodoljuba iz Radovljice. Zarotili so se, da advokata, pri katerem služi, ne bodo obiskovali, dokler ima dr. Homana v pisarni. Dr. Homan je bil pa tako že namenjen, da odide na drugo mesto, zato mu ta grožnja ne dela mnogo preglavice. Da

svojega gospodarja ne spravi v zadrego, odpovedal je takoj službo. To je pač škoda, da nas zapusti tako izvrsten mož! Vendar pa nemškutarija s tem nič ni pridobila. Pliberški odvetnik ne more shajati brez slovenskega koncipijenta, toraj bo za dr. Homanom prišel zopet Slovenec. Pliberčanje (namreč, kar je nemškutarjev in prenapetih Nemcev) bojo pa to huje občutili, kakor dr. Homan. Slovenski okoličani so namreč že sklenili in si med seboj besedo dali, da bojo obiskovali samo take krčmarje in trgovce, ki so Slovincem prijazni. Tako je prav. Svoji k svojim! Pliberk živi od kmeta; zdaj bomo videli, kako dolgo bojo svojo nemškutarijo še uganjali?

Iz Hodiš. (Šolske reči.) Naš podučitelj Wendenik nas je zapustil. Ne vem, kam so ga poklicali, toliko sem slišal, da ne pride več nazaj. Posestnik Turk ga je v Belaškem listu nekako preveč hudo sodil in razdelal; očital mu je, da šolske otroke prehudo strahuje. Res, da je treba imeti učitelju veliko potrpežljivosti; pa tudi naš krajni šolski svet je včasih malo preojster. Gosp. Turk mi je pravil, da so naši šolski svetovalci enkrat sklenili, naj bo vsak otrok zaprt, ki nema šolskega orodja, kakor črnila, peres, papirja itd. Veliko je pa revnih mater, ki otrokom še jesti nimajo kaj dati, s čim mu bo kupila šolskih potrebščin? Šolski svetovalci bi bolje storili, da bi nekaj rajniš postavili v svoj račun za revne otroke, katerim naj bi se šolsko orodje zastonj dajalo. Naša srenja bi prav storila, ko bi posnemala Logo- in Strajoves, in naložila globo na divje zakone, potem ne bo toliko revnih otrok.

Iz Žabnic. (Od sv. Višarij. Povodenj.) O nebohodu se bo odprla romarska cerkev na sv. Višarijih. Zdaj je tam še veliko snega. Možje namreč, ki so bili na gori, pravijo, da je cerkev vsa v snegu, da sneg seže do cerkvene strehe, iz zvonika so morali lezti v cerkev. Gorko vreme ga bo vendar še o pravem času spravilo, da bo romarjem mogoče priti na goro. — Na veliki četrtek smo imeli v Žabnicah povodenj. Voda je pridrla v hiše, da je neko dete v zibelki skoraj utonilo. Jez pri Višarskem potoku je voda razdrila in več tisoč goldinarjev je splavalo spet po vodi. Človeku se uriva misel, da vse te vodne stavbe nič ne izdajo. Denar, ki ga potratijo za stavbe, bi morda več teknil, ko bi se razdeljeval med poškodovane.

Od Zile. (Plačilo za nemškutarenje. — Dvojna mera.) Nadučitelj Mat. Stisen na Vratah, ki je v svojih mladih letih tudi prepeval „črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpada“, postal je zdaj velik prerok v nemško-liberalnem taboru. V spomin desetletnega njegovega „delovanja“ na Vratah izročili so mu šolski svetovalci posebno zahvalno adreso. V tej adresi se mu posebno za to zahvaljujejo, da se tako krepko poteguje za nemški podnik in za ponemčevanje! Zvečer so njemu na čast napravili gostijo.

Gosp. Stisen si pa tudi vse prizadeva, da se vrednega skaže te hvale, katero mu dajejo nemški liberalci. On je odbornik nemškega šulferajna na Vratah in je bil zraven tudi pri zadnjem zborovanju Podkloštom. Prišlo je tako malo šulferajnarjev na shod, da so ugibali, ali kaže zborovati ali zbor preložiti. Na predlog g. Stisna se je vendar zborovalo. Potem je g. Stisen govoril proti

družbi sv. Cirila in Metoda, češ, da ona hoče le nemir sejati, med tem, ko dela šulferaju le za mir in bratovsko ljubezen. (Kdo bi se ne smejal?!) Na poti mu je Cirilova podružnica na Bistrici. Zato predlaga, naj se tam osnuje „Ortsgruppe des deutschen Schulvereines“. Pičlo število poslušalcev mu je seveda pritrkovalo. Rodoljubi na Zili pa bodo že za to skrbeli, da Stisnova slava in mogočnost na Zili ne zraste do nebes. — Tu se vidi dvojna mera: pri nemškem šulferajnu smejo učitelji politikovati, ropotati in še odborniki biti; — pa gorje slovenskemu učitelju, ki bi pristopil k družbi sv. Cirila in Metoda!

Iz Slov. Šmihela. (Šviga-švaga čez dva praga!) Občinski odbor v Šmihelu in šolski svet v Pokrčah sta se izrekla proti verski šoli. Slišal sem pa praviti, da se je polovica teh odbornikov in svetovalcev malo dni poprej podpisala za versko šolo. Kdo je potem pri srenjskem odboru in šolskem совету glasoval proti verski šoli? Menda vendar ne ravno tisti, ki so se prej podpisali za njo?? Sicer pa se mi zdi, da ti možje ne vejo, pri čem da so. Dostikrat slišimo kmete toževati, kako težko breme jim nalaga sedanja šola. Naj pa pride kak gospod iz Celovca, so brž vse drugih misli in se podpišejo za osemletno in tudi za desetletno šolo, če to od njih želi!

Iz Št. Janža v Rožni dolini. (Osnovali smo podružnico sv. Cirila in Metoda.) Majhna fara je Št. Janž v Rožni dolini. Šteje le 565 duš. Ali v tej fari prebivajo Slovenci, ki se radi pokažejo kot verni katoličani in zvesti sinovi matere Slave. Kedarkoli gre za čast Božjo in besedo materno, zmiraj radi stopimo na stran vernih Slovincov. Radi smo podpisali prošnjo za versko šolo. Družba sv. Mohora, ki nadomestuje Slovincem prav za prav narodno šolo, šteje pri nas 40 družbenikov. Z veseljem smo brali, kako se razširja tudi po Koroškem družba sv. Cirila in Metoda, ki hoče pripomagati, da se izreja šolska mladina na podlagi materinega jezika v verskem duhu. Zato tudi mi nismo hoteli zaostati za našimi brati Slovenci. Napravili smo podružnico sv. Cirila in Metoda tudi pri nas tem rajši, ker so nas spodbujali tudi sosedje v drugih farah spodnjega Roža ter nam obljubili svoje pomoči. Na belo nedeljo smo imeli osnovalni zbor. Zbrali so se vdeleževalci od vseh vetrov. Videli smo Slovence iz Sveč, Bistrice, Svetne vesi, Kaple, slov. Plajberga, Borovelj in Kotmare vesi. Tudi nekteri gospodje iz Celovca so nas s svojo navzočnostjo počestili. Vrli naš župan M. Štih, p. d. Šlemic, kateremu gre na prvem mestu zasluga, da dobimo tudi pri nas podružnico sv. Cirila in Metoda, je v jednatem govoru pozdravil navzoče in razložil, kaj je namen današnjega zborovanja. Sledilo je še več govorov, v katerih so govrniki razjasnili, kaj je namen družbe, katero hočemo ustanoviti in kako potrebna da je za Slovence posebno zdaj, ko vrivajo nemškutarijo v naše šole od vseh strani. S splošnim odobravanjem so pozdravljali poslušalci govrnike. Potem so se prebrala in odobrila pravila. V začasni odbor so bili izvoljeni za prvomestnika g. Martin Štih, p. d. Šlemic, župan v Št. Janžu; za blagajnika g. J. Kuraš, p. d. Kramar na Bistrici; za zapisnikarja g. J. Simonič, farni oskrbnik v Št. Janžu. Že prvi den se je oglasilo k pristopu 115 udov. Pokazali

smo s tem privandranim gospodom na Bistrici, ki so napravili tam „nemški šulferajn“, da je spodnji Rož slovenska dolina in da ne maramo za blaženo nemškutarijo, katero nam hočejo usiliti. Gospodu inženirju pa, ki je vsadil svoj „nemški šulferajn“ v slovensko zemljo, kakor zanaša kukovica svoja jajca v ptuja gnjezda, svetujemo, naj se rajši briga za svoje stavbe pri Dravi, ki nam požira toliko dragih denarjev, bolj kakor za naše narodne in šolske stvari. Ako pa z nemškim „šulferajnom“ ne bo imel več sreče, kakor z dravskimi stavbami, mu tudi naši nemškutarji ne bodo vedeli hvale; pri slovenskih posestnikih je tako ne dobi in ne zasluži.

Iz Blejske okolice. (Kmetijska podružnica. — Zajci.) Že prej smo želeli, na Bledu napraviti podružnico c. k. kmetijske podružnice. Pa naš župan g. Malnar je rekel, da to ne bo šlo. Ko je pa g. Hudovernik nabral 50 članov, in smo jo ustanovili, hotel je župan biti njen predsednik. Pa mu je spodletelo, volili smo g. Hudovernika, ki je povsod priljubljen. K tej volitvi je prišel tudi g. kmetijski učitelj Pire in nam razkladal, kako naj si kmetje pomagajo z združeno močjo. — Zajci nam delajo veliko škode. Ko smo se pa pritožili o tej reči pri našem županu, je rekel, naj se proti zajcem zavarujemo. Kako je pa to mogoče? Ali zna g. Malnar zajce privezati? Mi ne, ker nas ne počakajo; streljati jih pa tudi ne smemo.

Iz Celja. (Romarji.) V ponedeljek 9. aprila t. l. dopoldne peljalo se je 21 železničnih vozov „graških romarjev“ skoz Celje v Rim. Na kolidvoru zbralo se je bilo nekoliko čč. duhovnikov ter obilno odličnega občinstva, rimske romarje dostojno pozdravit ter jim srečen pot voščiti. Graški mil. knezoškof odzdravljali so le skoz zaprto okno praznično opravljenega voza. Vaš mil. knezoškof Jožef so pa pri odprtem oknu se prikazali ter pozdrave s prijaznim obrazom povračevali. V Mariboru počastili so Vaš milostljivi knezoškof poprejšnji den tamošnji samostan čč. oo. frančiškanov s svojim pohodom, a tisto jutro spremljali so Vašega prem. knezoškofa na kolodvor Njih eksceleuca naš prevzvišeni knezoškof Jakob Maksimilijan z vsem p. n. stolnim svojim kapitolom. Udom družbe sv. Mohora dobro znani kanonik preč. g. dr. Ivan Križanič ter še 12 čč. gg. duhovnikov peljalo se je z Vašim mil. knezoškofo v Rim. V Ljubljani pridružili so se jim še Ljubljanski mil. knezoškof Jakob in v Gorici premil. nadškof Alojzij z mnogimi slovenskimi romarji. Da so romarji srečno v Rim dospeli, smo hvala Bogu že zvedeli. Bog daj vsem romarjem potrjenim v ljubezni do edinozveličavne sv. kat. cerkve srečno povrnitev k domačemu ognjišču, enkrat pa vsem priti v sv. mesto — nebeški Jeruzalem!

Od Nove cerkve. (Pogreb. — Obletnica.) „Bodite pripravljani, ker ne veste ne ure ne dneva, kedaj da Gospod pride.“ Te besede Kristusove donele so nam po ušesih, ko smo v saboto, dne 14. t. m. blago mlinarico Ano Polh, rojeno Kunce, slovesno k grobu spremljali. Bila je ranjka skrbna gospodinja, dobra mati, pridna žena, blaga soseda in prava „mati ubogih“. Po svoji lepi navadi šla je še zjutraj po zgledu svoje zveličane rojakinje sv. Heme dne 12. t. m. obiskat dve revni bolnici v bližno hišico. Tje dospesvo, obide omedlevica, iz

katere je ni bilo mogoče več prebuditi. Še ura ni minola, bila je ranjka svojo dušo že izdihnila, v 62. letu svoje dobe. Misli si dragi bralec nastop in prizor. Pred eno ura gledalo je sedem hčera svojo dobro mater še zdravo iti z doma in drugo uro prinesejo njo mrtvo na dom! — Koliko spoštovanja da je rajna uživala pri sosedih, kazalo je obilno število pogrebnikov, ki so se bili od blizo in od prav daleč k pogrebu snidli. Daj Bog rajni iz ust večnega sodnika slišati prijazni glas: „Bolans bil in ti si me obiskala — pridi v veselje tvojeja Gospoda!“ Zapuščenega moža in žalujoče otroke pa naj tolaži spomin, da so v resnici blago mater imeli, katero je vse visoko spoštovalo. — Dne 2. maja bo obletnica groznega požara pri Novi cerkvi l. 1887. Bogu bodi hvala potem pa Njih Veličanstvu presvitlemu cesarju ter brezštevilnim drugim p. n. dobrotnikom, da so skoraj vse hiše zopet pod streho, ter da v celi vesi ni videti več slamnatih streh, ki so poprej pogled na to ves pačile. Sedaj Nova cerkev to lepo ime po pravici nosi. Bog daj le par dobrih letin in zaceljene bodo vse rane, katere je bil strašni požar vsekal.

Kaj dela politika.

Potrjuje se, kar se je vedno govorilo, da se novi nemški cesar in Bizmark ne zastopita tako dobro, kakor se je zastopil Bizmark s starim cesarjem. Cesar Friderik hoče sam vladati in noče jeroba. Zato se zdaj že več tednov govori, da bo Bizmark odstopil. Da bi nemška princesinja Viktorija vzela princea Batenberga, nekdanjega kneza bolgarskega, temu se Bizmark na vso moč upira in se dela, kakor bi hotel odstopiti zavoljo tega. Zdaj se poroča, da iz te ženitve ne bo nič. — Že večkrat smo rekli, da Lah i v Afriki ne bojo nič opravili. Zdaj je prišlo na naše besede; laški vojaki že zapuščajo Abesinske bregove in grejo domov v Italijo. Stalo je to mnogo denarja, in kak dobiček imajo zdaj pokazati? — Na Rumunskem ni vse v redu; kmetje se upirajo in nočejo plačevati davkov. — Obljuba dolg dela, in preveč obljubiti ni dobro. Srbski radikali so pred volitvami kmetom obetal, da bojo odpravili davke. Zdaj so prišli na krmilo, pa svoje obljube ne morejo spolniti; kmetje so pa zategadelj zelo jezni in tudi radikalcem nič več ne verjamejo. Kakor se kaže, tudi radikali ne bojo dolgo vladali.

Pravosodni minister baron Pražak je ukazal, da mora tudi najvišje sodišče Dunajsko na uloge, ki so pisane v češkem ali poljskem jeziku, odgovoriti v teh jezikih. Dobro, tako se bližamo ravnopravnosti! Da bi le še naučnega ministra tacega dobili! — Slovenski poslanci, v Ljubljani zbrani, so sklenili, da hočejo naučnega ministra trdo prijeti, naj nam dá slovenske ljudske in srednje šole. Potegnili se bojo vnovič za koroške Slovence, pa tudi za gimnazijo v Kranji. — Liechtensteinov šolski predlog pride menda v kratkem pred državni zbor. Ne ve se pa še, kako bojo o njem glasovali Poljaki. — Poljskim poslancem zelo preseda nova postava, ki hoče na žganje več davek naložiti. V Galiciji se namreč veliko žganja skuha in izpije. Zadele bi se tedaj špiritne tovarne pa tudi celo prebivalstvo.

Madjarska vlada pa zelo tišči, naj se ta davek upelje, ker si drugače ne zna pomagati iz denarnih zadreg. Za nas Slovence je bolje, da se špirit podraži, ker se bo potem lažje prodalo naše vino. — Veselo je slišati, da mržnja med Hrvati in Srbi tako na Hrvaškem, kakor v Dalmaciji, bolj in bolj ponehuje. Spoznavajo, da so bratje po rodu in jeziku, in da njih medsebojno sovraštvo koristi le slovanskim nasprotnikom. Bog daj, da bi se ta bratska misel ukoreninila med obema rodovoma, to bi dalo zaslonbo tudi nam Slovencem na zapadnih nemško-laških mejah!

Gospodarske stvari.

Grenki okus putra.

Grenkoba v mleku je ena najhujših mlečnih napak. Ona ne daje le mleku neprijeten okus, ampak tudi vsem iz mleka napravljenim izdelkom, kakor siru in v prvi vrsti putru.

Ta napaka se pokazuje v dveh podobah. V prvi zapuščena mleko že pokaženo kravje vime. Mleko v tem slučaju ni ravnomerno tekoče, ampak je gosto, nekako že sirasto in dobi v kratkem času na površini žolte ali sivkaste pege in začne naglo gnjiti. V drugem je mleko, kedar vime zapusti, popolnem zdravo in dobro in še le ko nekaj časa stoji, začne se spridovati, ktero spridovanje se v raznih podobah prikazuje, n. pr. da se prej kakor je prav, skisuje, da napravlja nepopolno in ne ravnomerno smetano, da poganja na površini mehurje in da dobiva na površini raznovrstne pege.

Vzroki teh mlečnih napak do zdaj še niso do dobra razjasnjeni. Prva napaka ima svoj povod v napačni krmi, v razpoloženju kravjega telesa in pa v nesnažnosti pri molži.

Razna krma zlasti ječmenova slama, pleve, pokvarjena prga, zelna repa v preobilni meri kravam polagana napravljajo grenki okus v mleku.

Drugi napaki daje povod nesnažnost in pa razpoloženje mlečno. Torej se zahteva najvestnejša snažnost pri molži ali dojbi, pri mlečnih posodah in mlečnih shrambah. Dobro je mlečne posode in rutice, skozi ktere se mleko preceja, z vrelo klorovo vodo izpirati, mlečne shrambe vestno prezračevati in včasih tudi z zažganim žveplom vse živalske in rastlinske nesnage očiščevati.

Na koncu bodi še omenjeno, da dobivajo nekatere krave, ki so na stari dojbi ali molži, tudi grenko mleko. Tako postane potem tudi še drugo dobro mleko grenko. „Slov. Gosp.“

Za poduk in kratek čas.

Andrej Einspielerjeve zdravice.

(Dalje.)

Zdravica složnosti!

V sedmem stoletju so Slovenci najbolj sloveli. Kralj Samo jih je zjedinił v eno deželo; tedaj so Slovenci odbili vse nasprotnike svoje. Pa že koj po smrti Samovej so Slovenci na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem spet razpadli, so si vsak za-se vojvode izvolili. Tako je

tudi njih moč razpadla in od tistega časa je slava Slovencev šla rakovo pot. Kaj nas to uči? Nič drugEGA kakor to: sloga jači, nesloga tlači — ravno to, kar je slavni Svatopluk svoje sinove učil: Poklical jih je pred se in podal jim protov snopič zvezan. Ukaže ga zlomiti, pa otroci ne morejo; potem razreže snopič in poda sinovom posamezne prote. Hitro in lahko jih zlomijo: Torej složno! in močni bomo. Živila složnost!

Zdravica vzajemnosti ali nje prijatelju

Veliko nesreč je prišlo nad Slovane. Ni ga naroda, ki bi bil toliko trpel. Nekaj je te nesreče sam slovanski narod kriv. To vsakdo ve, da združene sile in moči več storijo, da brat bratu rajši pomaga, kot ptujec. Že stari Mavrikios pa (v 6. stoletju) pripoveduje in toži, da so se Slovani rod med rodom črtili in večni prepir med seboj imeli. Učimo se od nesreče starodavne, kaj nam je storiti. Gosp. J. je pa tisti, ki največ na to dela, da bi se vsi Slovani med seboj ljubili, v jeziku se bližali in eden drugega podpirali; to bo prava sreča in slava za Slovane, zatorej Bog živi gospoda J.!

(Dalje sledi.)

Smešničar.

Na Francoskem ne sme nobeden loviti, ki ne plača pravice. Nek kmet je imel pravico, pa je vendar bežal, ko dva žandarja za njim pritečeta. Kmet zleze na drevo; ko žandarja nočeta stran iti, vzame kruha in mesa iz torbe in začne jesti, na veji sedeč. To je enega žandarja tako zjzelo, da je splezal za njim, ga prijel za nogo in rekel: „Pokažite pravico!“ Kmet seže mirno v žep po lovski list in ga žandarju pomoli. Ta reče: „Zakaj ste pa bežali in na drevo zlezli, če imate pravico?“ Kmet pa reče: „Saj vama nisem ukazal, da morata za menoj teči. Na drevo pa večkrat zlezem, da vidim kako zverino, in jaz vam nisem rekel, da morate za menoj plezati.“ Vsa jezna sta šla žandarja domov.

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Svitli cesar so potrdili sklep dež. zbora, da se Gozdanje ločijo od Loge vesi in napravijo svojo občino, ravno tako razdelitev Rožeške občine v dve (Št. Jakob in Rožek). — Umril je v Celovcu Slovencem dobro znani gostilničar Janez Huber p. d. Schwabenwirth. — C. k. dvorna tiskarna je izdala knjižico v slov. jeziku „primeri odlokov, spisov in potrdil o upisih v zemljeknjižnih rečeh.“ Ker je po ukazu sl. pravosodnega ministerstva dovoljeno slovensko uknjiževanje v zemljiške bukve, priporočamo to knjižico vsem, ki imajo s takimi rečmi kaj opraviti. Knjižica velja 40 kr. in se dobi tudi pri F. pl. Kleinmayerju v Celovcu. — V Beljaku se je ustanovila družba sv. Vincenca Pavl., ki je razširjena po celem svetu, ter ima namen, podpirati vredne siromake, v dušnih in telesnih potrebah. Družniki obiskujejo ubožce, jim donašajo telesnih potrebščin in jih tolažijo ter podučujejo. Bog daj tej družbi svoj blagoslov tudi med Korošci! — Gosp. prof. dr. J. Sket je izdal slovensko slovnico za Nemece, z malim slovarjem,

ki je prav dobro sestavljena. Naj bi Nemci le pridno segali po njej! — Posestnikom v Blačah, ki jim je povodenj naredila veliko škodo, so svitli cesar podarili 1000 gld. — V Gradcu se je ustrelil profesor velikih šol dr. Hubert Leitgeb, rojen v Partovci pri Celovcu. Čeravno rojen Slovenec, štel se je vendar zmirom med Nemce. To delajo nemške šole. Sicer je bil pa zelo učen mož. — V Črni bojda nemškutarija dobro napreduje. Imajo šulferajn, nekaj prenapetih nemškutarjev in Nemcev, pa take srenjske in šolske svetovalce, da so se podpisali proti verski šoli. Ne verujemo, da bi bila Črna že vsa ponemčena. Dobro pa bo, ako se tam ustanovi podružnica sv. Cirila in Metoda. Rodoljubi na noge! — Za Celovške mestne volitve, ki so zdaj razpisane, se nihče ne briga. Da bi vsaj nekaj volilcev vkup zbobnali, strašijo jih, da bo katoliško-politično društvo vmes poseglo in kandidate postavilo. Škodovalo bi res nič, toda nam o tem nič ni znanega. — Nemško-liberalni listi poročajo, da so rimskim romarjem na meji v Pontebi ves „žegen“ (velikonočno meso) pobrali. Pravijo, da zavolj goveje kuge, ki je pri nas ni. Sicer pa mi tudi ne delamo klobase iz govejega mesa. Ko se bodo romarji domu vrnili, nam bodo že povedali, ali se jim je res to zgodilo. — Koroško učiteljske je letos od vlade dobilo 2200 gld. za štipendije; za 200 gld. več, kot lani. — Kakor se čuje, so v Tmari vesi prav lepo predstavljali Kristusovo trpljenje. Še nemški listi hvalijo to predstavo, čeravno se je vršila v slovenskem jeziku. — V vodo padel je 13leten deček pri Dropoljah na Zili. Nek srčen mož ga je rešil. — Poroča se nam, da je g. e. kr. okrajni glavar Beljaški prepovedal občni zbor, kterega je hotela napraviti 22. aprila t. l. na Vratah podružnica sv. Cirila in Metoda Ziljske Bistrice, zaradi nevarnosti izgredov. Obžalujemo surovost zagrizenih naših nasprotnikov, ki hočejo z razgrajanjem zavirati nam postavno pristoječe shode. Zdaj vsaj vemo, kdo kali mir.

Na Kranjskem. V Komendi pri Kamniku napravijo bolnišnico za 20 bolnikov. — Grda navada je, da dečki, ki pridejo k novačenju tako grdo razsajajo. Svojo jezo si dostikrat ohladijo nad nedolžnimi ljudmi. Tako je v Ljubljani letos tak fantin z nožem obodel Andreja Dobravca iz Černuče tako nevarno, da bo težko kaj z njim. — Ponesrečil se je živinozdravnik Premozar v Gorjušah pri Bledu. Pravijo, da je bil priden zdravnik. — V Kranji je umrl dr. J. Mali. — V Kravji dolini (Ljubljansko predmestje) je Fr. Černe z gnojnimi vilami ubil svojega hlapca. — V Ljubljani utonil je nek poštni sluga. — Na Dolenjskem (Belokranjskem) pogorele so tri sosedne vasi Vinica, Podklanec in Golek. Škode je 172.000 gld. Svitli cesar so pogorelcem podarili 1000 gld., deželni odbor pa 1200 gld. Bog daj še več dobrotnikov! — Dr. Jur Pučko pride za notarja v Žužemberk. — V Kostanjevici so imeli povodenj. — Trta je to zimo po mnogih krajih pozebela. — Neko žensko pri Zagorji je plaz v Savo zanesel. — Pri Št. Jerneji je zgorela vdova Joštovka. Ko je zanutela, da bi krompir pekla, se je ogenj prijel njene obleke. Ravnajte z ognjem previdno! — Na Dolenjskem morajo kmetje pred sodnijami po zimi stati v hudem mrazu. Naj bi se jim vendar zakurila izba,

v kateri čakajo, da pridejo na vrsto! — Pri Bobenčku na Glinicah so tatovi pobrali 600 gld. denarja in mnogo srebernine. — V Ljubljani je umrl prof. A. Heinrich, hud nasprotnik Slovencev. — Bukvar J. Giontini je izdal Josip Cimpermanove pesmi v ličneji obliki. Cena 1 gld. 20 kr., elegantno vezane 2 gld. — „Angeljčka“ izišel je 4. zvezek. Te zvezke, ki jih izdaja znani pisatelj č. g. A. Kržič v Ljubljani, prav živo priporočamo gg. katehetom in drugim prijateljem mladine. Obsegajo namreč kratke povesti, pesmice in podučne spise za nežno mladino, s prav čednimi podobami. Veje po njih duh slavnega učenika in nepozabljivega škofa Slomška. Boljšega priporočila ni treba. Zvezek velja le 12 kr. Bog daj naši mladini mnogo dobrotnikov, da bi jej te zvezke kupovali! — Preložila se bo cesta čez Wagensberg pri Litiji. — Plemenske bike bo prodajala kmetijska družba mesca maja v Ribnici.

Na Štajerskem. Za šolo pri sv. Marjeti nad Laškim trgom so svitli cesar podarili 200 gld. — Pri sv. Lovrencu se je po nesreči obesil 14leten deček, ko si je igral z vrvjo, pa mu je spodrsnilo, da si je vrv zavezal okoli vratu. To ni prva taka nesreča; toraj pazite na otroke! — V Ulmovo vinčarijo pri Zavrtaču je udarila strela in jo užgala, da je vse pogorelo. — V trgu Šoštanji so naložili 2 gld. davka na vsacega psa. — V Ljubnem so trije vojaški novinci dražili hlapca Stiplovška; ta je pa enega z nožem sunil v nogo, po nesreči zadel žilo in mu kri spustil, da je fant kmalu umrl. — Graška hranilnica bo plačevala odslej samo po $3\frac{1}{2}$ od sto za uloge čez 1000 gld. — Pri Ormožu bo postavili most čez Dravo. Potreben je res. — Trije otroci so se zadušili v Framski fari. Ne puščajte otrok samih! — V Slov. Bistrici je nekdo iz zaprtega hleva ukradel mlado kobilu. — Okoli Maribora so vinogradi po mrazu veliko trpeli. — Na tehniški veliki šoli v Gradcu je izneverjenih 20.000 gld. — Pogorela je Vojskova vinčarija pri sv. Lovrencu v slov. goricah. — Pri sv. Ilju v slov. goricah je umrl občepriljubljeni župnik č. g. Ant. Merčnik. — V Ljutomeru so bili ljudje ravno v cerkvi, kar vidijo zunaj dim, in eden zavpije: „gori!“ Zdaj spreleti vse velik strah, posebno ženske, in začeli so tiščati proti vratam. Gotovo bi jih bili nekaj stlačili, pa gospod župnik jih je z lece miril in tolažil z besedami: „Le počasi!“ „Ne tlačite se pri vratih!“ „Ne bojte se!“ „Nič ni hudega!“ Ljudje so res ubogali in prišli so srečno vsi iz cerkve. Ogenj je bil majhen, in ni bilo nobene potrebe, tako tiščati iz cerkve. Gospod župnik pa je s svojo hladno krvjo marsikoga rešil. — Leta 1879 je bil v Celju neki Krumbergar za celo življenje v ječo obsojen, ker je bil sumljiv, da je nekoga umoril. Zdaj je pa pravi morilec na smrtni postelji priznal, da je on morilec, Krumbergar pa nedolžen. Krumbergarja, ki je bil devet let po nedolžnem zaprt, so izpustili, in svitli cesar so mu podarili 500 gld.

Na Primorskem. V spomin 40letnice cesarjevega vladanja je Tržaški mestni zbor določil 40.000 gld., iz katerih obresti se bojo vsako leto obdarovali mestni reveži, vdove in sirote. — Iz Kopra so pobegnili trije jetniki. Enega so že v Trstu prijeli. — Zadnji občni zbor „Edinosti“ je bil še precej obiskan. Pač bi bilo treba mnogo vneme, da se slovenstvo v Trstu bolj ukorenini!

— Znorel je Jernej Lanzi, bivši uradnik Tržaške zastavnice. — Zadržanega otroka so našli blizu Rocela pri Trstu. — V Drežnici na Tolminskem so obhajali trije zakonski pari svojo zlato poroko. Redka slovesnost! — Za stradajoče na Goriškem je nabranih do zdaj 19.000 gld. — V Riemanjih so 22. t. m. obhajali 100 letnico, odkar imajo lastno duhovnijo. Tam je prav lepa romarska cerkev sv. Jožefa. — Primorci napravili bojo letos tri tabore; enega v Tržaški okolici, drugega v Gorici in tretjega v Pazinu. Vrlo!

Po drugih deželah. Naši romarji so srečno prišli v Rim. V Loreti je Slovencem govoril č. g. kanonik Križanič iz Maribora. Pri meši sv. očeta je bilo 50.000 ljudi; Francozi, Nemci in Slovenci so pozdravljali sv. Očeta z glasnimi klici. Na trgu sv. Petra so Slovenci pozdravili slavnega škofa Strossmayerja. Romarji hodijo ali se vozijo po Rimu in občudujejo stare in noveje znamenitosti in svete ostanke. V cerkvi sv. Klementa so Slovenci pomolili nad grobom sv. Cirila in zapeli zahvalno pesem. Zelo se je romarjem dopadla Lateranska cerkev sv. Janeza evangelista. Tam sta dva stebra iz Jeruzalemskega tempelja; vidi se tudi miza, pri kateri je Zveličar z apostelji obhajal zadnjo večerjo. Za mizo je primerna podoba. Po sv. stopnicah, po katerih je Kristus šel k Pilatu, šli so romarji po kolenih. Velike mrameljate podobe kažejo Kristusovo trpljenje. Vse so čudovito lepo izdelane, kakor bi bile žive. V podzemeljskih katakombah so brali sv. mešo vojaški škof mil. g. Gruša. Sicer pa je naš prostor pretesen, da bi vse povedali, kar romarji pišejo v razne liste. Kedar se vrnejo, bojo že sami vse bolj natanko povedali in gotovo tudi v „Miru“ popisali.

Poziv!

Popoldne 29. aprila t. l. (četrti nedeljo po veliki noči), napravijo rodoljubi v Apačah

osnovalni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda

za Apače, Šmarjeto, Sela in Galicijo, in sicer v gostilnici g. A. Božiča p. d. Jakobiča. — Povabljeni so vsi zavedni Slovenci. Rojaki, na svidenje v Apačah!

Anton Božič,
pooblaščenec.

Poziv!

Slovenskim rodoljubom naznanjamo, da imamo na četrti nedeljo po veliki noči, t. j. 29. aprila t. l.

osnovalni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda

za Tolsti Vrh in okolico, in sicer v Guštanju (Gutenstein) v gostilnici „pri Tiroleu“ ob 4. uri popoldne. Na ta shod uljudno vabimo vse zavedne Slovence. Na svidenje v Guštanju!

Na Tolstem Vrhu 15. aprila 1888.

Pooblaščenec in somišljeniki.

Vabilo.

„Podružnica sv. Cirila in Metoda v Kotmari vesi“ bode imela svoj prvi občni zbor v nedeljo 29. aprila 1888 ob 3. uri popoldne v Kotmari

vesi v gostilni pri „Mežnarju“ po tem-le dnevnem redu:

1. Pozdrav pooblaščenca.
2. Volitev podružničnega odbora, in sicer: prvomestnika, blagajnika in tajnika z namestniki.
3. Sprejem in vpisovanje novih udov.
4. Deklamacija: Jož. Virk: „Vrli Slovenec.“
5. Šaljivi govor: „Najnov. pesem starega Kranjca.“
6. Deklamacija: Jož. Cimperman: „Sonet.“
7. Šaljivi govor: „Naravoslovni zdihljeji zakonskega moža.“
8. Deklamacija: Lovro Toman: „Pesem koroških Slovencev.“
9. Slučajni govori in nasveti.

Vsi udje družbe sv. Cirila in Metoda in oni, ki jej želijo pristopiti, so uljudno prošeni, naj bi ta občni zbor v obilnem številu počastili.

Začasni odbor.

Listek.

A. C. posestniku v spodnjih Tružnjah. Dopisi iz kmečkih rok so nam prav všeč. Vendar jih ne moremo objaviti, če dopisnik skriva svoje ime. Zato prosimo, da nam naznanite vaše polno ime

Tržno poročilo.

V Celoveu je biren:		Sladko seno . . . 3 gld. — kr.	
pšenica po . . . 5 gld. 20 kr.		kislo 2 " — "	
rž 3 " 50 "		slama 1 " 80 "	
ječmen 3 " 50 "		meterski cent (100 kil).	
oves 2 " 20 "		Frišen špeh kl. — gld. 70 kr.	
hejda 3 " 10 "		maslo 1 " — "	
turšica 3 " 30 "		mast — " 75 "	
pšeno 5 " 60 "		Navadni voli 120—135 gld.	
proso 4 " 30 "		pitani voli . . . 130—160 "	
grah 7 " — "		junci 70—90 "	
repica — " 80 "		krave 50—100 "	
krompir — " — "		junice 50—70 "	
fižol, rudeči . . . 4 " 36 "		prešički — " — "	

Živinska kupčija je zdaj na Koroškem jako borna. Cena je slaba, živine se malo prižene, pa še tista se ne more prodati. Tuji kupci so izostali. Tako se toži iz Beljaka, iz Št. Vida in drugih somnjev. Ako še z živino nič ni, kaj bo naš kmet začel?

Loterijske srečke od 21. marca.

Line	28	21	11	88	42
Trst	87	13	81	51	90

Oglasila.

Slomšekovih zbranih spisov

IV. knjiga: Različno blago.

I. del: „Šola in odgoja“ str. 180; II. del: „narodna politika in narodno gospodarstvo“ str. 183 do 354; III. del: „razna poučna tvarina“ str. 357 do 428 dobiva se izvod po 1 gld. pri izdajatelju: **Mih. Lendovšek, župniku v Makolah** (Maxau b. Pöltschach); III. knjiga: **životopisi**, str. 397 pa po 70 kr. Po ravno isti ceni tudi po vseh slovenskih bukvarnah! Prva in druga knjiga ste pošli. **Val. Orožnovih** pesni je še nekoliko izvodov na prodaj po 40 kr. Pete knjige: „Slomšekovi „**pastirski listi**“ ni mōči izdajati, dokler za III. in IV. tiskovni stroški niso poravnani.

Andrej Einspieler-jevo podobo, 40 ctm. široko in 50 ctm. visoko, na karton krasno izdelano,

oskrbuje p. n. naročiteljem iz prijaznosti do gospoda založnika po **55 kr.** iztis Vekoslav Legat, poslovodja tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovcu.

V zalogi tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovcu je ravnokar na svitlo prišla nova slovnica:

Grundriss

der

slovenischen Grammatik

mit Uebungsbeispielen, Gesprächen und deutsch-slovenischem Wörterverzeichnis

Verfasst von

Dr. Jakob Sket,

k. k. Professor.

Cena je mehko vezani knjigi 80 kr., trdo vezani s prtenim hrbtom 1 gld. 10 kr.; popolnem v prtu vezani z zlatim naslovom pa 1 gld. 20 kr.

Božjast, krč v želodcu, glavobol

in vse bolezni na živcih zdravi podpisani, tudi pismeno. Zdravila pošilja po pošti s povzetjem.

Pri božjasti naj se pove, koliko je otrok star.

Dr. Adolf Samitz,

okrajni, fužinski in občinski zdravnik, dosluženi sekundarni zdravnik štajarske deželne blaznice v Feldhofu, dosl. višji zdravnik c. k. deželne brambe,

v Guštanju (Gutenstein) na Koroškem.

Izdaten zaslužek

more si brez težave pridobiti vsakdo, ki živi na kmetih in zna pisati slovenski. Ponudbe pošiljajo naj se v zaprtih pismih z napisom „izdaten zaslužek“ upravnistvu tega lista.

Službo občinskega tajnika ali kakega pisarja išče mlad, trden in izobražen mož, ki je zmožen slovenskega in nemškega jezika. Ponudbe na vredništvo „Mira“.

Zaloga moke

Magereškega mlina

šolske ulice št. 18 v Celovcu.

Na prodaj je vsakovrstna, čista in suha moka, vsak dan frišne droži in mnogo drugih reči.

Peter Mayer.

Franc Sadnikar, trgovec z železjem v Celovcu (Burggasse šte. 6)



priporoča po najnižjih cenah grobne križe, trpežno pozlačene v raznih velikostih. Raznovrstno železo, šinje, kovane za kola, podvozi, puše za kola, žlajfe, cikle, sploh železo razne debelosti in širokosti za vsako potrebo. Lopate, krampe, motike, sekire, capine. Žage z najboljšega jekla. Pile za žage, razna orodja za hišo in rokodelce. Kovanja za okna in vrata. Kovane in čevčnaste žeblice. Raznovrstna kuhinjska posoda z vlitega in kovanega železa. Strelovođe (Blitzableiter) v ognju pozlačene. K seči (košnji) in žetvi opozarjam posebno na sloveče bistriške kose, srpe in prave Bergamaške kamene.

Pristna avstrijska, tirolska in ogerska vina, v posodah nad 56 litrov po 20 kr. in više za liter, prežgano in surovo kavo vsake vrste, najboljši sladkor, moko, spirit, žganje in drugo tržaško blago, pri vsi pošteni postrežbi in dobri meri in vagi ima zmirom v obilni zalogi

Amand Prosen,

kosarske ulice nasproti zvonarju v Celovcu.

Jakob Križaj,

pek in sladčičar v Celovcu

šolske ulice,

peče bel in črn kruh, sladčice, torte, potice, piškote, cvibak itd. v veliki zalogi. Pošilja tudi po pošti v čednih zabojih ter se priporoča sl. občinstvu. Tudi ima vedno frišne droži.

Kmetiške gospodarje

opozorujem, da se v moji prodajalnici dobi:

Rženi spirit, liter po 42 kr., nad 5 litrov po 40 kr.;
rženo žganje, najboljšo, liter po 22 kr., nad 5 litrov po 20 kr.;
sladkor (cuker) v klobuku, kila po 40 kr.;
kofeta, kila od 1 gld. 60 kr. do 1 gld. 90 kr.;
pšenična moka, kila od 14 kr. do 18 kr.;
žajfa, najboljša, kila 28 kr.;
sveče, v zavitkih po 1/2 kile 28 kr.;
petrolej, američanski, liter 20 kr.;
sol v štokih, kila 10 3/4 kr.;
grenka sol (Bittersalz), kila 10 kr.;
glauberska sol, kila 10 kr.

Tudi vse druge reči so pri meni boljši kup, ko drugod.

Ferd. Mussi

v Celovcu, Burggasse, „pri plehastem sladkornem klobuku“ šte. 12.